

CONCEPTAUTO'S VOOR DE TOEKOMST: LANCEERPLATFORM VOOR INNOVATIE EN CREATIVITEIT

De Ford Fiesta heeft iets speciaals en dat (speciale van de Ford Fiesta) is terug te vinden in een twintigtal Ford- en Ghia-conceptauto's die op alle belangrijke autobeurzen van de wereld te bewonderen zijn geweest.

De lijst met conceptauto's die is gebaseerd of geïnspireerd op de Fiesta is indrukwekkend. De lak van de eerste productieauto's was nog maar nauwelijks droog toen de eerste conceptauto's op basis van de Fiesta al werden ontwikkeld. Sommige van deze conceptauto's waren ontworpen als onderdeel van de Fiesta-serie. Andere leken nauwelijks op de nieuwe kleine auto van Ford, maar waren hier wel op geïnspireerd.

Ghia Corrida (1976)

De Ghia Corrida was de eerste op de Fiesta gebaseerde conceptauto. Die werd gepresenteerd op de autobeurs van Turijn in november 1976, het jaar dat de Fiesta werd geïntroduceerd. Corrida betekent stierengevecht en de Corrida Concept was Ghia's visie op een nieuwe sportauto met een reeks veiligheidsvoorzieningen.

De Corrida was niet alleen gebaseerd op een Fiesta, maar was ook voorzien van een Fiesta-motor. De auto was uitgerust met pneumatische portieren in twee segmenten en de koplampen konden automatisch worden afgedekt voor een betere aërodynamica. Het bagagecompartiment aan de achterzijde scharnierde aan de onderzijde.

De bedieningselementen van de Corrida waren uniek. Het instrumentencluster was verdeeld in opvallende, afzonderlijke vakken. De conceptauto was fel oranje met zwarte accenten.

Ghia Prima (1976)

De Ghia Prima, een van de eerste conceptauto's die op de Fiesta was gebaseerd, werd in 1976 op de autobeurs van Turijn tentoongesteld. De auto was het resultaat van de samenwerking tussen de ontwerpers van Ford en de busbouwers van Ghia.

Door uitwisselbare dakdelen veranderden de vorm en de functionaliteit van de auto. De auto kon bijvoorbeeld worden veranderd in een pick-up, een stationwagen of een coupé. De tentoongestelde auto had een rood exterieur en een beige interieur.

Ghia Urban Car (1976)

De Ghia Urban, later omgedoopt tot de Ghia Manx, was een van de eerste Ghia-creaties met de architectuur en aandrijving van de Fiesta. Het was een kleine stadsauto van slechts 137 centimeter hoog en 259 centimeter lang.

Ondanks de compactheid en het korte tweedeursprofiel van deze conceptauto, bood de auto plaats aan vier personen. De auto werd na de oliecrisis van 1973 ontworpen als een oplossing voor het fileprobleem en de hoge brandstofprijzen. Er was zelfs een opbergruimte in het gedeelte vóór de bestuurder.

Ghia Microsport (1978)

De Ghia Microsport was een compacte sportauto die was gebaseerd op een 1.0-liter Ford Fiesta. De auto was circa 15 centimeter korter dan een Fiesta en was voorzien van lichte aluminium panelen en energieabsorberend kunststof aan de voor- en achterzijde.

De Ghia Microsport-tweezitter stond geheel in het teken van rijplezier en een laag brandstofverbruik. Voor de ruiten waren lichte glazen panelen gebruikt. De witrode auto was opvallend wigvormig met een sterk aflopend radiatorrooster. De achterzijde werd gekenmerkt door dubbele luchtkanalen.

De stoelen waren bekleed met zwart leder en rode stof, en het bagagecompartiment had een unieke kunststoffen afscheiding. Deze verwijderbare afscheiding kon worden weggevouwen voor extra opslagruimte.

Ghia GTK (1979)

De uiterst futuristische GTK-conceptauto (Grand Touring Kombi) was een sportieve, aërodynamische sedan met ruime bagagemogelijkheden.

De GTK Concept was gebaseerd op de Fiesta. De auto was voorzien van verschillende geavanceerde elementen, waaronder elektrische zijramen, een boordcomputer en digitale instrumenten.

Het passagiersgedeelte werd gekenmerkt door een grote hoeveelheid glazen elementen. Verder had de GTK koplampen achter elektrisch bediende panelen. Via luchtkanalen achter deze panelen werd lucht over de motorkap en het dak weggevoerd.

Ghia Pockar (1980)

Pockar stond voor 'pocket car'. Deze conceptauto was klein en smal, en de beschikbare ruimte werd zeer efficiënt benut.

De Pockar bood ruimte aan vier inzittenden plus bagage. Het beige exterieur van de auto was voorzien van horizontaal in twee segmenten verdeelde portieren. Het bovenste gedeelte van het portier kon op de conventionele wijze worden geopend, maar het onderste gedeelte werd omlaag gevouwen als een achterklep.

De portierpanelen van de Pockar waren uitgerust met bagagecompartimenten. De achterste stoel kon worden platgevouwen voor het meenemen van grote spullen.

Ghia Shuttler (1981)

Voor Ghia bleven de mogelijkheden voor een stadscoupé lonken aan het begin van de jaren 1980. Dit mondde in 1981 uit in de Ghia Shuttler.

De Shuttler was gebaseerd op een Fiesta-platform en was slechts 196 centimeter lang. De tweedeurs stadscoupé was afgewerkt in metallic antraciet met oranje accentstrepen. Ook aan de binnenzijde kwamen de oranje accentstrepen terug in de grijsbruine stoffen bekleding.

De sportieve, wigvormige carrosserie had een geavanceerd kenmerk voor die tijd: verzonken zijramen en in de carrosserie geïntegreerde zijspiegels. Aan de achterzijde waren luchtopeningen geplaatst tussen de achterlampen van de Shuttler en de strepen aan de zijkant.

Ghia Barchetta (1983)

De Ghia Barchetta was gebaseerd op de architectuur van de Fiesta XR2. Het was een geavanceerd concept voor een sportauto met twee stoelen, destijds een aantrekkelijke marktniche.

De Barchetta was geïnspireerd op de barchetta's van de jaren vijftig. Ford had hiermee een betaalbare sportauto gemaakt, die Europese autofans zeer benieuwd maakte naar de productiemogelijkheden.

De zilveren Barchetta had donkergrijze, matte bumpers en om de hoek heen geplaatste richtingaanwijzers aan de voorzijde en geperforeerde 13-inch wielen met Goodyear NCT-banden. De auto was voorzien van de 1.6-litermotor van de XR2, met 16 kleppen.

De vorm van de Ghia Barchetta is terug te zien in de Capri-sportauto die door Ford Australië is gemaakt.

Fiesta Urba (1989)

De Fiesta Urba was gebaseerd op het concept van de boodschappenwagen. De auto bood alles wat de klant nodig had om een dagje in de stad te gaan winkelen.

Deze ultieme stadsauto had twee portieren aan de bestuurderskant en een aan de passagierskant, plus een parkeersensor, ingebouwde garagedeuropeners, een koelkast in de kofferbak en diverse innovatieve bergruimten in het interieur.

De Fiesta Urba zag er met zijn opvallende kleur geel erg aantrekkelijk uit. Ook in het interieur was de typische gele kleur gebruikt, wat een scherp contrast opleverde met de grijze materialen.

Fiesta Bebop (1990)

In 1990 werd de Fiesta Bebop gemaakt, een mooi toonbeeld van de veelzijdigheid van de Fiesta.

Deze swingende conceptauto op basis van de Fiesta was een dynamische pick-up die sportieve bestuurders moest aanspreken.

De auto had een brutaal ogende nieuwe voorkant, een rolbeugel achter de passagierscabine, spoilers aan de voor- en zijkant en luchtsleuven in de motorkap in een fraaie kleurstelling die verliep van geel aan de voorzijde naar wit aan de achterzijde, met gekleurde blokken op het overgangspunt. De opvallende witte velgen gaven de auto een extra sportief tintje.

Ghia Zig (1990)

De Ghia Zig-conceptauto, die het licht zag in 1990, vormde een uniek duo met de Ghia Zag. Met zijn gitzwarte afwerking contrasteerde de aërodynamische tweezits-barchetta scherp met de in wit afgewerkte Zag, een sportieve auto die voor meerdere doeleinden inzetbaar was.

Samen vormden de Zig en de Zag (beide gebaseerd op de Fiesta-architectuur) een potentiële basis voor een serie sportauto's, hatchbacks, sedans, pick-ups en bestelauto's met overeenkomende portier- en carrosseriepanelen.

De cabriolet had een smalle voorruit, geïnspireerd op de sportauto's uit het verleden. De blauwe stoelen met neongroene inlegstukken contrasteerden sterk met de zwarte lak aan de buitenkant. Het dashboard was futuristisch, met even opvallende kleuren.

De Zig had speciale 16-duimsbanden en geprononceerde velgen.

Ghia Zag (1990)

De Ghia Zag was futuristisch en toch praktisch en ondanks zijn sportieve karakter net zo veelzijdig als een kleine bestelauto. De ruimte voor passagiers kon ook als laadruimte worden gebruikt en in het dak was een uitvouwbaar imperiaal geïntegreerd.

Zoals de aërodynamische Ghia Zig zigde, zo zagde de Ghia Zag. Beide auto's waren voorzien van koplampen in glasvezel. Aan de achterzijde had de Zag een set achter-, rem- en waarschuwingslichten in hetzelfde materiaal en, anders dan de Zig, kleine, gladde buitenspiegels in witte carrosseriekleur.

Het interieur van de Ghia Zag was voorzien van stoelen met een buisframe en nylon bekleding, met een felpaarse afwerking. Het interieur was ook uitgerust met verschillende klemmen, spanbanden en aanverwanten om diverse spullen vast te kunnen zetten.

Ghia Lynx Concept (1996)

De Ghia Lynx Concept maakte zijn debuut op het autosalon van Genève in 1996. Het was een slanke tweedeurs sportcoupé met unieke vaste bogen die niet alleen fungeerden als frame voor de zijramen maar ook als rail voor het inschuifbare dak. Als het dak volledig was weggeschoven naar het achterste compartiment, was de Ghia Lynx een volledig open sportauto.

De Ghia Lynx was destijds gebaseerd op de nieuwe Fiesta en kreeg een zeer beperkte oplage. De wielbasis was aanzienlijk langer dan die van de standaard-Fiesta's en de auto had een slanke vorm. De auto had lichtmetalen velgen met vijf spaken en 17-duimsbanden.

Het interieur heeft veel overeenkomsten met de productie-Fiesta uit die tijd.

Ford Libre Concept (1998)

De Ford Libre Concept maakte zijn debuut op de autobeurs van Chicago in 1998 en ook deze sportieve cabriolet was gebaseerd op de architectuur van de Ford Fiesta.

De Libre Concept had een scharnierend tweede portier om bij de achterste stoelen te komen.

De auto was afgewerkt in rood en had een crèmekleurig lederen interieur.

Het exterieur werd gekenmerkt door de zogenoemde New Edge-designtaal van Ford, met traanvormige koplampen en een groot radiatorrooster.

De Ford Libre Concept was voorzien van gegoten aluminium velgen met vijf spaken en Pirelli P Zero-banden van 17 duim.

De carrosseriekleur kwam ook weer terug in het interieur van de auto, zodat een fraai contrast ontstond met de crèmekleurige materialen.

Ghia Saetta (1996)

De conceptauto Ghia Saetta, die aan de basis lag van de populaire Ford Streetka, maakte zijn debuut op de autobeurs van Turijn in 1996 en werd gekenmerkt door het bekende opvallende New Edge-design en het gebruik van koolstofvezelmaterialen. Om deze auto zo goed mogelijk geschikt te maken voor productie, was de architectuur gebaseerd op de Fiesta-technologie van Ghia.

De fraaie auto was afgewerkt in Electric Blue en had een centrale boog waarmee het bovenste frame van de voorruit was verbonden aan een geprononceerde, zilverkleurige rolbeugel. Het dak werd gevormd door verwijderbare glazen panelen.

Het interieur van de Saetta was opvallend en futuristisch. Ontwerpers maakten zich niet zoveel zorgen over de productiemogelijkheden van het interieur en gebruikten unieke vormen en heldere kleuren, voornamelijk Electric Blue en Silver.

Courier F1 (1999)

In 1999 werd een op de Braziliaanse Fiesta Courier gebaseerde conceptauto gemaakt voor Noord-Amerikaanse autobeurzen. Bij dit ontwerp stonden een laag brandstofverbruik en een milieuvriendelijk karakter centraal. De Courier F1 was een aangepaste versie van de Braziliaanse Courier-pick-up voor de Zuid-Amerikaanse markt, en was bedoeld om de reacties van de markt te testen op een voertuig dat kleiner was dan alle pick-ups die op dat moment in de Verenigde Staten verkrijgbaar waren.

Voor de Noord-Amerikaanse autobeurzen werd de auto voorzien van grotere wielen en banden, een nieuw radiatorrooster en motorkap, voorzieningen tegen het schuiven van de lading, mistlampen, een achterbumper uit één stuk met een geïntegreerde trekhaak en speciale strips aan de onder- en zijkant. De ophanging werd meer dan 3 cm verhoogd om ruimte te creëren voor de 15-duimswielen van de Courier. De pick-up in de kleur Scarlet Red was opgedirkt met unieke afbeeldingen, waaronder speciale driedimensionale metallic letters.

Ford RallyeConcept (2002)

De RallyeConcept werd voor het eerst gepresenteerd op de autobeurs van Birmingham in 2002 en vormde het concept voor een toekomstige Fiesta-rallyauto die zou moeten deelnemen aan Super 1600-rally's op nationaal en internationaal niveau, waaronder het FIA Junior World Rally Championship. De auto was gebaseerd op een driedeurs Fiesta.

De Ford RallyeConcept was voorzien van een high-performanceversie van de Duratec-motor met 16 kleppen, met zowel een motorblok, cilinderkop als carter uit aluminium en een vermogen van meer dan 200pk. De auto was verder nog uitgerust met een sequentiële Hewland-versnellingsbak met zes versnellingen en een speciaal ontworpen ophanging, met een groot aantal lichtgewicht aluminium onderdelen.

De auto werd in Birmingham in de straatuitvoering gepresenteerd, op 18 inch grote Pirelli P Zero-banden rond magnesium velgen met vijftien spaken.

Fiesta RS Concept (2004)

De Fiesta RS Concept werd onthuld op de autosalon van Genève van 2004 naast een nieuwe Fiesta Junior World Rally Car en de Fiesta ST. Hij was bedoeld als concept voor een radicale Fiesta-sportauto.

De op de rallysport geïnspireerde aanpassingen aan het chassis en de carrosserie, en de potentiële prestaties van de auto maakten de Fiesta RS Concept in sportief opzicht een echte knaller.

Ford hoopte destijds dat er binnen twee jaar na goedkeuring van het programma een productieversie van de Fiesta RS Concept klaar zou kunnen zijn. Het beoogde vermogen voor de Fiesta RS Concept met voorwielaandrijving was hoger dan 180 pk en de auto zou binnen circa 7 seconden een snelheid van 100 km/u moeten kunnen bereiken.

Ford Junior World Rally Car Concept (2004)

Ford TeamRS onthulde de Fiesta Junior World Rally Car (JWRC) op de autosalon van Genève in 2004.

De RallyeConcept die in 2002 werd tentoongesteld, wekte zoveel belangstelling van het publiek als de rallygemeenschap zodat Ford besloot de snellere Fiesta's prioriteit te geven. In TeamRS kwamen de ontwerpers van sportauto's en competitieauto's voor het eerst samen in één team.

Het team heeft zich van meet af aan geconcentreerd op een uitgebreid programma voor de sportieve auto's van Ford en de nieuwe Fiesta ST en de Fiesta Junior World Rally Car vormden de eerste concrete resultaten van deze inspanningen.

Ford Syn^{US} (2005)

De Ford Syn^{US} Concept werd gepresenteerd op de North American International Auto Show van 2005. Deze conceptauto op basis van de Fiesta-architectuur was bedoeld als stadsauto voor de Noord-Amerikaanse markt.

Ford-ontwerpers vonden de Syn^{US} Concept vanwege zijn beperkte omvang ideaal voor smalle straten en het drukke stadsverkeer. Aangezien het merendeel van de wereldbevolking in 2010 in de stad woont, vond Ford het tijd worden dat de kleinere auto marktaandeel veroverde in de Verenigde Staten.

De Syn^{US}-conceptauto laat zien hoe een dergelijke auto eruit zou kunnen zien, met een geavanceerd ontwerp en optimale veiligheidsvoorzieningen. Deze auto is duidelijk ontworpen om bestand te zijn tegen het leven in de grote stad. De ontwerpers ontleenden hun inspiratie onder andere aan waardetransportauto's en gepantserde auto's en aan de buitenkant van deze auto is dan ook duidelijk te zien dat veiligheid centraal staat. Wanneer de auto is geparkeerd en in de beveiligde modus is gezet, zijn de voor- en zijruiten afgeschermd. Aan de achterzijde zit helemaal geen raam.

Aan de bestuurderszijde zit bovendien een combinatieslot op de B-stijl. De achterdeur is open te maken met een vierspaakswiel. Door het vlakke glas in het licht aflopende raam lijkt deze auto nog meer op een gepantserde auto. De geprononceerde wielkasten benadrukken niet alleen het design, maar bieden ook ruimte voor het uitzonderlijk brede spoor van de auto.

###

Voor meer informatie kunt u contact opnemen met:

Jo Declercq

Tel: +32 3 821 21 03

Fax: +32 3 821 21 07

jdecler2@ford.com